

Hívj...

Köszöntés: „Taníts engem helyes értelemre és ismeretre, mert hittel fogadtam parancsolataidat. Mielőtt nyomorúság ért, tévelyegtem, de most megtartom beszédedet. Jó vagy te, és jót teszel, taníts engem rendelkezéseidre (Zsolt 119,66-68)!“ (Pelle Sándor)

Gyülekező ének: 485. dicséret: „Jézus Krisztus szép fényes hajnal...”

Fennálló ének: 151. dicséret: „Uram, Isten siess minket megsegíteni...”

Fő ének: 119. zsoltár: 73-76. versei: „Teljes szívből hozzád esedezem, Uram,...”

Előfohász: „Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól. Hálát adunk mindenkor Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyjának, amikor értetek imádkozunk, mivel hallottunk a Krisztus Jézusba vetett hitetekről és arról a szeretetről, amely valamennyi szent iránt él bennetek (Kol 1,2-4).“ (Bögi Eszter)

Lekció: Zsoltárok könyve 50. rész: „*Ászáf zsoltára. A hatalmas Isten, az Úr szól, és hívja a földet napkeletről napnyugatig. A tökéletes szépségű Sionon ragyogva jelenik meg Isten. Jön a mi Istenünk, nem hallgat. Előtte emésztő tűz, körülötte hatalmas szélvihar. Hívja az eget odafent, és a földet, mert ítélni akarja népét. Gyűljetek hozzám, híveim, akik áldozattal kötöttetek szövetséget velem! Igazságát hirdesse az ég, mert ítéletet tart az Isten. (Szela.) Hallgass, népem, most én beszélek! Izráel, most téged intelek! Isten, a te Istened vagyok én! Nem feddelek meg véresáldozataidért, sem állandóan előttem levő égőáldozataidért, de nem fogadok el házadból bikát, sem aklaidból bakokat. Hiszen enyém az erdő minden vadja, és ezernyi hegynek minden állata. Ismerem a hegyek minden madarát, enyém a mező vadja is. Ha éhezném, nem szólnék neked, mert enyém a világ és ami betölti. Eszem-e a bikák húsát, iszom-e a bakok véré? Hálaadásodat áldozd az Istennek, és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmaidat! Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem. A bűnösnek pedig ezt mondja Isten: Hogy mered emlegetni rendelkezéseimet, és szádra venni szövetségemet? Hiszen te gyűlölöd a feddést, és elveted igéimet! Ha tolvajt látsz, vele cimborálsz, és a paráznákkal tartasz. Szádból gonosz beszéd jön ki, nyelved csalárdságot sző. Ahol csak vagy, testvéred ellen beszélsz, anyád fiát is bemocskolod. Ilyeneket csinálsz, és én hallgassak? Azt hiszed, én is olyan vagyok, mint te? Megfeddelek, és mindezt szemedre vetem! Értsétek meg ezt ti, akik elfeledkeztek Istenről, különben elragad menthetetlenül! Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását.“ (Mező Abigél)*

Előíma: Hálát adunk Neked, szerető mennyei Atyánk az Úr Jézus Krisztusban, hogy nem hagytad el néped, hanem oltalmad alá vetted és veszed a mai napig, mint a kotlós szárnyai alá veszi csibéit. Te vagy az egyetlen örömünk, üdvösségünk és reményünk, Urunk, mert jobboldal támogatsz minket. Légy áldott ezért a hűségért és szeretetért. Köszönjük Neked, a nyári szünet minden percét, a békés éjszakákat és a napsütéses napokat. Tudjuk, hogy minden Tőled van, és Te vagy a világ Ura és Istene, kérünk, segíts most, amikor újra felelősséggel nézünk szembe, amikor ismét nehéz az iskolatásunk, amikor fájdalmasan érint mindenféle nézet és hangulat. Tarts életben és ajándékozz nekünk új életet, amelyben csak a Te szavad, a Te hangod épít szelíden és csendesen. Adj szívünknek és elménknek bölcsességet, megfontoltságot, célt és fegyelmet, hogy semmi mást ne tegyünk, mint ami a Te akaratodat szolgálja. Segítség, hogy életed evangéliumát terjeszthessük az iskolában, otthon és az utcán, és egyben óvj meg minket a hibáktól. Csak Téged keressünk, nyájunk Pásztorát az iskolai és otthoni nehézségek közepette, kérünk segíts rajtunk. Hiszen ha megtalálunk Téged, Általad leszünk áldottak. Adj nekünk imádó szívet, ajándékozz meg szereteteddel, hogy megérthessük azt, ami felfoghatatlan, és amit Nélküled senki sem élhet át, csak Veled. Jézusért, hallgasd meg imánkat, és áldd meg istentiszteletünket áldó Szentlelked jelenlétével. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 50. zsoltár 4. verse: „Szükségben tőlem segítséget kérj...”

Textus: Zsoltárok könyve 50. rész, 15. verse: „*Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem.*” (Šipoš Áron)

**Kedves gyermekek, drága Szülők, Szeretett nevelők,
Istennek népe az Úr Jézus Krisztusban!**

Nagy többségünk már el sem tudja képzelni életét az okoktelefonja nélkül. Annyi kép és általa megörökített emlék és pillanat lapul a zsebünkben. Annyi kapcsolat, telefonszám. A közösségi oldalaink általa elérhetőek, amelyeken mindig jól nézünk ki, és a legjobb arcunkat mutatjuk. De vajon ki az, ha bajban vagyunk, akit elsőnek kitarcsázunk? Mindenki rávágja: anya, apa, keresztapu, keresztanyu, nagyit, nagyapát, vagy az idősebbik, vagy épp a korban fiatalabb tesót? Gondolkozzunk ma el azon, hogy ki az, akit mindig felhívhatunk, mindig kitarcsázhatunk és vonal végén megnyugtató kijelentések, reménységgel teli biztatások, felpezsdítő ötletek, megvalósuló álmok hallatszanak. Ma Sipos Áron, fiatal testvérünk a bibliai segélyhívó számot olvasta fel nekünk.

Hívj segítségül. Vagyis, nyugodtan keres meg, légy biztos benne, hogy felveszem, légy bizalommal, mert ha felemeled a kagylót és kitérzed a mennyet, akkor Isten válaszol. Hiszen nincsen hozzá hasonló Úr. Ő megjelenik dicsőségben és fényességben. Nincs olyan, amit Ő ne tudna megoldani, számára a neked lehetetlen dolgok is lehetségesek, mert aki hisz Őbenne, annak még a halál sem ellensége. El ne feledd, drága isteni gyermek ebben az új tanévben is segítségül hívni, felhívni az Urat. Ő tud segíteni. Ő akar segíteni. Istenünk, a mi Urunk az egész föld Atyja. Mindenkire kiterjed hatalma, még a hitetlenekre is. Mindenki felett Úr, még a felett is, aki Őt nem fogadja el. Te csak Őt hívd segítségül, aki a szeleknek parancsol, Őt hívd segítségül, aki lecsendesíti a tengert, Őt hívd segítségül, Aki kenyérével és borával táplál, Őt hívd segítségül, Aki gyógyít, talpra állít, Őt hívd segítségül, Aki maga mondja és erre ösztönöz élő és ható igéjével: „Hívj segítségül engem a nyomorúság idején.”

Miért fontos kitérzed a mennyet? Mert Ő megszabadít. Nincs szükség áldozatokra. Az Ószövetségi ember mindig a maga legjavából, abból a gyönyörű állatokból vitt Istennek, áldozott neki. Istené minden. Soha ne feledjük el. A teremtett világ minden része az övé. Ki teremtette ezt a világot? – énekeljük egy gyermekénekekben... Mi pedig tudjuk, hogy Isten teremt rendet. Ő alkot, Ő újít meg, Ő formál a maga képére és hasonlatosságára. Ő a kezdeményező. Ő az Úr. Épp ezért az ember nem tudja Őt befolyásolni, nem tudja Őt megvásárolni áldozatával, mert Isten nem az nézi, ami a szeme előtt van, hanem ami a szívben van. Jézus csak azt az embert tudja megszabadítani igazán, aki átadta neki mindenét. Akinek nincs titka Isten előtt, akinek nincsenek már vágyai, aki elégedett. A megszabadított ember, a Jézus által megvásárolt ember, a kiszabadított ember szívvel tér Istenéhez. Nem az Úr ajándékaival. Akit Jézus valóban megváltott, annak a szíve közeledik minden tekintetben az Úrhoz. Nem kedveskedik az Úrnak, nem hízeleg Istene előtt, hanem kiönti előtte szívét és lelkét, hálával áldozik, mert tudja, hogy mivel tartozik ezért a nagy szabadulásért.

El ne feledd, Istennek drága gyermeke, hogy nem veszendő aranyon vagy ezüstön, hanem Jézus drága vére által vagy megváltva. Megváltva, Isten által szeretve, bűneidet, terheidet lerakva, előtte állj, Őt hívd, mert Jézusban minden kész, jöhetsz, és ingyen hit által elfogadhatod a csodát, az utat, a szoros kaput, amely az életre visz. Milyen szívvel, milyen bensővel, milyen lélekkel vagy ma az Úr előtt? Hogyan jöttél elé? Mint megváltott és szeretett gyermeke, aki őszintén tudja, hogy mit tett érte Isten az Ő Fia által, vagy csak azért, mert anya és apa azt mondta, hogy jönni kell. Letudás az év kezdet? Pár kedves bátorító szó, hogy valahogy kibírjuk 2025 június végéig? Saját erőnkől kell úgy is megküzdünk mindennel? Nekem kell tanulni, helyettem senki sem fogja elő venni a könyvet. Nem kell elvinni edzésekre, helyettem senki sem fogja megoldani az ő délutáni köreit. Nekem kell megfőzőm, helyettem úgy sem fog bevásárolni senki. Mennyivel más ez a szabadító Istennel az oldalunkon. Mennyivel más ez, amikor felfelé tekintünk? Mennyivel más ez, amikor fürkésszük az eget és csak Tőle várjuk a megoldást. Nem én akarok, hanem az Ő akarata legyen meg. Nem én hajtok, vezetek, intézkedek, hanem a kormány az ő kezében van. Nem „a majd én megmutatom, hogy kell ez csinálni” érvényesül, hanem a választ kutatom a Szentírás lapjain, az élet igéjében, hogy az én életem is fényt áradó áldás legyen, ragyogó csillaga legyek az Úr Jézus Krisztusnak és ne a magam erejéből a csillagos egyesek rabjává váljak. Mert ez a legfontosabb... Elfogadni Jézus áldozatát, a tökéletes áldozatot, amelyhez nem fogható a tulkok és bakok vére és megköszönni mindennap a szabadító Isten drága csodáit. A halk és szelíd hangot. A vezetést. A felemelő bátorítást. A bizonyosságot, hogy nem kell félnem. Az igazságot, amelyhez ragaszkodnom kell. A reménységet, amely nem szégyenít meg. Azt, hogy Isten nem hagy el, hanem napról napra megújul irgalma az én életemben, még akkor is, ha a suliban gondok is vannak, még akkor is, ha otthon sincs minden rendben. Istennek jár a köszönetmondásunk. Nem azért, mert megérdemli, hanem azért, mert másképp élni, tanulni, tanítani, nevelni nem lehet.

Megköszönöm az életet, megköszönöm a napot, megköszönöm az egészséget, megköszönöm a szerzett tudást, megköszönöm a játék, a pihenés idejét, megköszönöm a terheket, amelyek felet egyedül nem győzhetek, de Jézussal átugrom mindenem és Vele leküzdöm a nehézségeket. Az igaz Isten ereje emel fel és emel ki a bajokból, és ezért egyedül Neki adok hálát mindenért már most az iskolai év kezdetén, mert tudom, hogy Velem lesz, mert tudom, hogy megáld, mert tudom, hogy megelégit, mert tudom, hogy felsegít, mert tudom, hogy könnyeimet letörli, mert tudom, hogy örömet megsokasítja, mert tudom, hogy szívemet betölti erejével, kenyérével és borával. Tudom, hogy kinek hiszek. Tudom, hogy az én Megváltóm él. Tudom, hogy az én Szabadítóm cselekszik. Tudom,... és ezért hálás vagyok Neki, amíg élek, mert Ő vezet. Ámen.

Utóima: „Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre. Mielőtt hegyek születtek, mielőtt a föld és a világ létrejött, öröktől fogva mindörökké vagy te, ó, Isten (Zsolt 90,1b-2)!”

„Jézus így válaszolt nekik: Higgyetek Istenben! Bizony mondom nektek, hogy aki azt mondja ennek a hegynek: Emelkedjél fel, és vesd magad a tengerbe! – és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik, annak megadatik az. Ezért mondom nektek: higgyétek, hogy mindazt, amit imádságotokban kértek, megkapjátok, és megadatik nektek. (Mk 11,22-24).“

„De egyszer csak egy angyal érintette meg, és ezt mondta neki: Kelj föl, egyél! Amikor föltekintett, látta, hogy a fejénél ott van egy forró kövön sült lángos és egy korsó víz. Evett, ivott, majd újra lefeküdt. Az Úr angyala másodszor is visszatért, megérintette, és ezt mondta: Kelj föl, egyél, mert erőd felett való út áll előtted! Ő fölkel, evett és ivott, majd annak az ételnek az erejével ment negyven nap és negyven éjjel az Isten hegyéig, a Hórebbe (IKir 19,5-8).“

„Ne aggódjatok tehát, és ne kérdezzétek: Mit együnk? – vagy: Mit igyunk? – vagy: Mit öltünk magunkra? Ilyesmikért a pogányok törnek magukat; a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre (Mt 6,31-32).“

„Az Úr az ő népének erőssége, felkentjének megsegítő ereje. Segítsd meg népedet, áldd meg örökségedet, légy pásztora, és gondozd örökké (Zsolt 28,8-9)!”

„Mert te voltál a segítségem, szárnyad árnyékában ujjongok. Ragaszkodik hozzád lelkem, jobboldal támogat sz engem (Zsolt 63,8-9).“

„Hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék. Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk (Ef 2,8-10).“

„Istenem, fordítsd felém füledet, és hallgass meg! Nyisd ki szemedet, és lásd meg: milyen pusztulás ért bennünket és azt a várost, amelyet terólad neveztek el! Mert nem a magunk igaz tetteiben, hanem a te nagy irgalmadban bízva visszük eléd könyörgéseinket (Dan 9,18).“

Ti azért így imádkoztatok: Mi Atyánk... (együtt)

Adakozás: „Mindezekben megmutattam nektek, hogy milyen kemény munkával kell az erőtlenekekről gondoskodni, megemlékezve az Úr Jézus szavairól. Mert ő mondta: „Nagyobb boldogság adni, mint kapni (ApCsel 20,35).“ (Kosár Szilvia)

Áldás: „Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását (Zsolt 50,23).“ Ámen. (Szatmáry Andrea)

Záró ének: 202. dicséret 3-4. versei: „Megfoghatatlan nagy szerelmével...“

Ismeretlen szerző (Erdély)

Dolgozat hálaadásból.

Szívemben szorongás, hátamon táska,
Kicsinyke elsőként megyek iskolába.
A reggeli csendben koppannak a léptek,
Ha nem is vallom be, de egy kicsit félek.
Hogyne lennék éppen ilyenkor izgatott,
Ma kell megírnom egy furcsa dolgozatot.
Hogy mi lesz a téma, azt magam sem tudom,
Azért van szívemben e furcsa izgalom.
Amióta járok eme iskolába,
Csak jót tettek velem mindig, egyre-másra.
Nem mondhatnám azt, hogy nehéz a tanulás,
Tantárgy is csak egy van, neve: „Hálaadás“.
Itt is az iskola! Belépek a csendbe,
Narfényes, ragyogó, tiszta tanterembe.
Aztán jön a Mester, szelíd, drága arccal,

Kiosztja a tételt egy kedves mosollyal.
Az írása nyomán hófehér a tábla.
A tétel: „Mi késztet téged hálaadásra?”.
Ujjongok magamban, ez cseppet sem nehéz...
S vidáman, örömmel, szemem szemébe néz.
Aztán magamra hagy, s én írok szorgosan,
Az idő az kevés, írni válok sok van.
Megköszönök mindent, amit nekem adott:
Sötét éjjel után felvirradó napot,
Kristályvizű forrást, madárdalok erdőt,
Dús termőföldeket, földre hulló esőt.
Ragyogó alkonypírt a nyugati égen,
És csillagok fényét, bús, szomorú éjben.
A tavaszt, a napfényt, az áldott meleget.
Gyümölcsöt a fán, és hófehér kenyeret,
A fehér kenyérért dolgozó kezeket,
Kik Istennél értem annyit esedeznek,
Az értem dobogó szülői szíveket.
Az életem, az ész, az egészségemet,
Ruhát, miben járok, s a nyíló virágot,
Mikkel Isten szebbé tette a világot.
Megköszönöm Neki a kifolyt drága vért,
Mely szennyos ruhámból terem újat, fehérét.
A Golgotán értem vérző, mély, öt sebet,
A mennyből áradó csodás szeretetet.
Írom, egyre írom, s végére nem jutok,
A Mester elveszi már a dolgozatot.
Megelégedetten indulok is haza,
Fel voltam készülve jól a dolgozatra.
Ám de jön az óra, amikor a Mester
Kiosztja füzetünk a ráírt jegyekkel.
Nagy reménnyel, gyorsan, mohón lapozgatom,
Ámde most az egyszer csalódtam én nagyon.
A jegy nagyon gyenge, annyi: ELÉGTELEN,
És tele pirossal az egész füzetem.
Dolgozatom végén van egy nagy hiányjel.
Nem értem, miért van? - kérdezem a Mestert,
Hiszen amit tudtam, mi eszembe jutott,
Mit a rövid órán kezem írni tudott,
Én azt mind leírtam! - így méltatlankodom...
Mért hiányos mégis az én dolgozatom?

Rám nézett a Mester nagyon-nagyon hosszan...

Jó a dolgozatod, felelte nyugodtan,
De hiányos azért, mert könnyű köszönni
Minden jót, mit Atyád kezéből tudsz venni.

Könnyű megköszönni a fehér kenyeret,
Az érted dolgozó hő testvéri szívet...

Ellenségeidért tudsz-e hálát adni?
Meg tudod a rosszat Atyádnak köszönni?
Hol a hála azért, mert van, mit nem adott?

Mit önző szívedtől Atyád megtagadott.
Könnyű megköszönni a jó egészséget,

De ha Isten néha meg-megfenyít téged...
Zúgolódva veszed áldott szent kezéből?
Most már nem tör hála ég felé szívedből?

Ezért elégtelen a dolgozatod!

Változtathatsz rajta, az okát már tudod!

Mikor hálát adsz a rosszért, ami ér,
És imádkozni tudsz ellenségeidért,

Akkor lesz a hálád igazán teljes,
S a jegy is mit kapsz rá, kitűnő vagy jeles.

Azóta csak írom-írom dolgozatom,

Nem is ceruzával, égi telefonon

Küldöm fel a mennybe és ott feljegyzik,

Hogy szívem miért ad igazi hálát itt.

Igyekszem, hogy olyan legyen itt a hálám,

Hogy a dolgozatom jó legyen a vizsgán,

S úgy állhassak egykor jó Atyám elébe,

Mint mindenért hálás, megváltott gyermeke!